

ORKDAL

menighetsblad

Nr 3 – 2005
55. ÅRGANG

Den Gode Hyrdes kapell 50 år

Pastor Olav Olsen og biskop Arne Fjellbu. Foto: Sødahl

«Den gode hyrdes kapell
fikk sitt navn på vigselsdagen.
Medvirkende årsak var fra Ingrid Kiærs fondmaleri
som møter øyet først en stiger inn i rommet,
og biskop Arne Fjellbus vigselspreike».

Pastor Olav Olsen

Den Gode Hyrdes kapell - 50 år

6. mars 2005 var det 50 år siden Den Gode Hyrdes kapell ble innviet av biskop Arne Fjellbu. Sentralt i arbeidet med å reise kapellet stod Pastor Olav Olsen (hjelpeprest på Orkanger fra 1947 – 1967) som leder av byggenemda. Mange aktører var inn i bildet i forbindelse med byggingen. Den som har gitt kapellet det særpreget det i dag har, og også årsak til navnet, er nok Ingrid Kiær. I 1953 ble hun bedt av Menighetsrådet om å dekorere kapellet. Vi gjengir her hva hun selv har skrevet om sitt arbeid.

Ingrid Kiær sine nedtegnelser:

Høsten 1953 blev jeg av Orkanger menighetsråd anmodet om å dekorere det gravkapell som var under oppførelse.

Johan Sebastian Bach's vakre kantate: "Schafe können sicher weiden, Wo ein guter Hirte wacht" – gav meg tanken på fondveggens maleri eller altertavle.

Den gode hyrde er å finne overalt også blant os her i Orkdalen, derfor har det vært min hensikt å gjengi landskapet omkring hyrden som et sted i Orkdalen.

Ved siden av de fire Evangelister, og korset med Kristus monogrammet på hver side, på galleriet, har jeg med verdifull hjælp av Pastor Olav Olsen funnet de Kristelige symboler som er brukt til dekorasjonene langs veggene. Jeg har holdt meg mest mulig til norske bondefarver som er å finne på gamle skap og kister m.m. i nære bygder.

I takhvelvet sees stjernebildet Sydkorset.

Engelen over kirkeporten er nøyaktig gjengivelse av den engel jeg lavet til Ranheim kirke i 1933. Den er utskåret i teak av treskjærer Oscar Lynam.

De tre kisterommene i kjelleren har jeg holdt i lyse farver, himmelblått og gul. – Ved tegning av korhue har jeg latt noe av stilten i den gamle norske rosemalning gå igjen. – Treskjærer arbeidet er utført av Dördal jr.

Senere lavet jeg tegning og modell til de to sölene i koret som tjener til døpefont

og prekepult. – Asbjørn Gangås foretok treskjæringen og utførelsen, også av lysekronene.

Jeg er takknemlig over å ha fått lov til å utføre dette arbeide.

Hvis jeg ved mine farver og dekorasjoner kan bringe trøst og håp til den som følger sine kjære inn i dette kapell, så er mitt ønske og min hensikt opnådd.

Ingrid Kiær

Pastor Olsen overrekker Ingrid Kiær en sølv kaffekanne.

Navnet

Kunne jeg sette et navn på dette kapellet som vi innvier i dag, ville jeg kalle det "Den Gode Hyrdes Kapell". Kanskje det blir det navnet dere kommer til å bruke i stille stunder, i deres tanker, når båren

bæres hit, ditt barn, din ektefelle – til Den Gode Hyrdes Kapell, og så er liksom allerede litt av dødens brodd brutt ... Gud gi at folket herinne fikk kjenne budskapets virkelighet: "Jeg er den gode hyrde", hver gang man møtes i Den Gode Hyrdes Kapell. Biskop Arne Fjellbu på vigslingsdagen 6. mars i 1955

Markeringen av kapellets 50-årsjubileum

Flere dager i juni har det blitt markert at det er 50 år siden kapellet ble innviet av biskop Arne Fjellbu.

Orkdal pensjonistkor

Tirsdag 14. juni arrangerte Orkdal pensjonistkor ettermiddagskonsert. De hadde for anledningen besøk av Ørland og Bjugn pensjonistkor. Flott konsert! På et vis ble den historisk. Så mange korister har den nok aldri tidligere stått fremme i koret i Den Gode Hyrdes kapell, da konserten ble avsluttet med tre fellessanger.

Pensjonistkoret tok også initiativet til en innsamling til nytt orgel i kapellet. Orgelet bærer preg av alderen. Under konserten ble det gitt kr. 3.129,50. De som ønsker å henge seg på for å gi en jubileumsgave til Den Gode Hyrdes kapell kan bruke konto 4270.13.64761 i Orkdal sparebank.

Christin Hoff, Åsmund Flaten og Orkanger musikkorps

Det ble en sjeldent flott jubileumskonsert onsdag 22. juni. Litt kaotisk like før start for å få plass til alle som kom. Mange måtte stå. Rørt til tårer forteller flere. Intimt og nært. Muntert og høytidelig. Men ikke minst en konsert med svært mye god musikk og flott sang av Christin Hoff, Åsmund Flaten og Orkanger musikkorps. Kapellan Pål Ove Lilleberg ønsket velkommen og trakk ellers i sin betraktnsing noen linjer tilbake til byggingen og innvielsen av kapellet i 1955.

Utstillingen

I Hjørnegården har det også vært anledning til å studere kapellets historie. Her har man hatt mulighet til å

lese mer om pastor Olsens rolle i byggeprosessen, Ingrid Kiær sin utsmykning....

Dessuten har det gamle gravkartet fra 1918 vært utstilt. For den som ikke fikk anledning til å

studere denne utstillingen så vil den i løpet av sommeren bli tilgjengelig på våre hjemmesider

www.orkdals-menighetene.no.

Flott dag i Bjørndalen

Friuftsgudstjenesten i Bjørndal søndag 19. juni ble en minnerik opplevelse. Et sjeldent fint sommervær var rammen om gudstjenesten hvor dåp, salmesang og forkynnelsen av Ordet stod i fokus. Et aldri så lite brødunder opplevde vi også. På denne setervollen langt til fjells fikk alle rikelig med mat og ble mette!

Det var en halv times gange frem til setervollen fra Fjellkjøsenvannet. Det heftet tydeligvis ikke de som hadde møtt frem. Nærmore 110 fant veien til gudstjenesten denne søndagen. Været var aldeles strålende og bidro til ei høytidsstund som mange ikke vil glemme.

Det å sitte foran alteret som var reist for anledningen var flott. Her var det ikke noe alterbilde. Bak alteret åpnet naturen seg heller opp i et mektig panorama. Dette mektige panorama gav en fantastisk katedralfølelse.

Det var diakoniutvalget på Geitastrand med Bjørg Sletvold i spissen som tok initiativet til denne gudstjenesten. Tantebarnet hennes, Kjell Kristian ble også båret til dåp under denne gudstjenesten. Diakoniutvalget hadde ellers sørget for bespisning til alle. I varmen var surmelk og kavrings utmerket kost, men i tillegg var det ordnet med et fat med spekemat til alle! Det manglet ikke på noe for det ble også servert kaffe med kaker.

Denne gudstjenesten var også en avskjed med prostiprestviken Kjell Andersen. Kapellan Lilleberg og Terje Jonassen overrakte gaver og takket ham for tjenesten han hadde utført i prostiet og i Geitastrand menighet, hvor han det siste året har vært leder av menighetsrådet.

Bjørg Sletvold og diakoniutvalget på Geitastrand skal ha all æren for at de våget å invitere menigheten til setervollen ute i Bjørndalen. Gudstjenesten, serveringen og fellesskapet ble en uforglemelig opplevelse i naturens katedral i det flotte søndagsværet.

Se flere bilder på vår hjemmeside:
www.orkdalsmenighetene.no

Pål Ove Lilleberg

100-årsfeiring av Norge som eget kongedømme

Vi har nylig feira hundreårsfest for Norge som eget kongedømme. I Orkdalen var det stort møte i Lauvåsen den 7. juni der orkdalingen, Venstremanen og stortingsmannen fra 1905, John Wolden, vart feira. I Orkdal menighetshus var det fest dagen før med pensjonistkoret som sang og dramatiserte, og Gunnar Bonsaksen som kåserte om 1905. Mandagskafeen fylte denne dagen heile storsalen. Søndag 5. juni var det historisk utstilling og foredrag ved Erik Skjølberg på Oppstuggu Berbu med stor oppslutning. I alle gudstjenestene 12. juni blir det ei spesiell markering av hundreårsjubileet. Ellers har vi følgt med i jubileumsprogram på TV og i radio.

Mediesamfunn

I 1905 levde ikke det norske folk i et mediesamfunn med radio, TV og aviser i alle heimer. Kirkene spilte en stor rolle i de store begivenhetene i dette året som ble fødselsåret for Norge som fri og uavhengig nasjon, og for den nye, norske kongeslekta som vi ennå har. Kunngjøringene til folket ble gitt i sammenheng med gudstjenester, og mange steder ble kirkene brukt til avstemningslokaler. I Orkdal var det valg i Arbeiderforeningens lokale på Orkanger, Forsamlingshuset på Årlivoll og på "Thingstedet Thorshus".

Bønn for fedrelandet

Den residerende kapellan i Orkdal, Gustav Jensen, mottok et brev fra Trondhjems biskop allerede 8. juni 1905: "Henstilling til bispedømmets prester under først afholdende gudstjeneste at samle menigheden i særlig bøn for fædrelandet og dets fremtid."

Og res.kap. Jensen hadde gudstjeneste på pinsedag 11. juni i Ørens kirke der temaet var: "Fred giver jeg eder, ikke som verden giver, giver jeg eder". Den 7. desember ble det holdt gudstjeneste i Moe kirke." Takkegudstjeneste i anledning af årets betydningsfulde begivenheder på det politiske livs område,- etter en af kirkedepartementet foreskrevne ritus"

Den 11. juni mottok prestene i Orkdal rundskriv fra kirkedepartementet om forandringer i kirkebønna på grunn av forandringer i regjeringsa 7. juni 1905. Samme dag kom det brev fra departementet med ønske om at rundskriv om unionsoppløysinga skulle leses opp i alle kirker. Dagen etter mottas skriv fra prosten med departementets orientering om Stortingets vedtak 7. juni som innebærer at "foreningen med Sverige under en konge er oppløst som følge af, at kongen har ophørt at fungere som norsk konge."

29. september er dato på et nytt rundskriv fra departementet om at gudstjenestene den 13. august måtte være avslutta i rimelig tid, for avstemminga om unionsoppløysing skulle begynne denne dagen.

12.-13. november 1905 skulle det på nytt være folkeavstemming om det norske folket ville ha den danske prinsen, prins Carl, til konge. Den 5. november kom brevet til Orkdalen om at gudstjenestene 12. november må være "indrettet sådan, at den kan være afsluttet i betimelig tid før kl. 1."

Kirkedepartementet sender så ut et rundskriv i november med oppfordring om å ha ei gudstjeneste "for at takke Gud for de store velgjerninger som han har vist mot vort folk og vort land under de siste månedenes betydningsfulle begivenheder".

Bønn for Kongen

Så kommer forandringerne i kirkebønna 25. november: I stedet for "det forsamlende storting" skulle en be for "Vor konge, vor dronning og vor kronprins. I stedet for "vort lands regjering" skulle man si: "Kongens råd" og i bededagsbønna skulle man si "Bevar og velsign vor konge, vor dronning, og vor kronprins, det nå forsamlende storting, kongens råd og al vor øvrighed."

Alle embetsmenn måtte avlegge truskapsed mot den nye kongen, HM kong Haakon den 7de. 2. januar 1906 skrev res.kap. Jensen i Orkdal under på følgende formular: "Jeg, Gustav Jensen, tilsliger høytidelig konstitutionen og kongen lydighet og troskab".

Nytt hundreårsjubileum

I mai 1906 kunne prestene velge to – tre av prestene i prostiet som kunne få delta i kroningsgudstjenesta i Nidaros domkirke 22. juni. Og dette peiker fram mot det store hundreårsminnet for kongekroninga som blir markert i Nidarosdomen i juni neste år i forbindelse med at det nye museet for de norske kronregaliene blir åpna i Erkebispegården.

Fokus på misjon:

Glimt av himmel

Det er tema for Det Norske Misjonsselskap sin generalforsamling. I år er den lagt til Trondheim 6. – 10. juli. Her i Orkdal er det mange misjonsforeninger som arbeider for å støtte opp om misjonsvirksomheten som NMS driver i den store verden. De fleste menighetene ved Menighetsrådene har også inngått misjonsavtaler med NMS.

I invitasjonen leser vi følgende: "Det er Gud som spenner en himmel over menneskenes liv. Himmel er et mangesidig ord i det norske språk. Det bærer ulike betydninger mettet på mening og fulle av kraft. Våre himmelbilder er sterkt preget av bibelske begreper og forestillinger. Vår himmel er for det første stedet der Gud bor. Samtidig er den et uttrykk for selve gudsverkligheten. I Bibelen er dette svært tydelig. Der Gud er, er himmelen nær. Begrepet himmel forbindes også med håp. Ikke for livsflukt, men som et sted som vi kan feste blikket slik salmisten skriver: "Jeg løfter mine øyne opp mot fjellene: Hvor skal min hjelp komme fra? Min hjelp kommer fra Herren, han som skapte himmel og jord." (Salme 121,1-2)

Misjon handler om og har som mål at Guds godhet skal komme alle mennesker til del – at mennesker like til verdens ende skal få se glimt av himmel gjennom det arbeidet vi er med på å utføre. I dette nummeret gir vi et lite innblikk i noe av det arbeidet menighetene i Orkdal er med på å støtte.

Et av sommerens høydepunkt:

NMSs generalforsamling i Trondheim

Sommeren står like foran med drømmer og planer. Vi spør Norhild Solligård på Fannrem om hva hun ser fram til som et av høydepunktene denne sommeren.
- Jeg gleder meg til sommer og ferie og til å oppleve mye som er annerledes. I år gleder jeg meg veldig til generalfor-

samlingen til Misjonsselskapet i Trondheim 6-10 juli. Dette blir en stor misjonssamling som vil inspirere i hverdagen. Vi får besøk av en familie fra Hardanger med gassisk au pair så det blir også en opplevelse Hva gleder du deg mest til?

- Uten tvil framføringen av musikalen "Fingeravtrykk" som Kor Aktiv i Orkdal skal framføre under generalforsamlingen. Jeg er med som leder her og opplever det ekstra spennende. Ellers blir det flott å lytte til talene og møte mange misjonsvenner.

B. Aasen

Glimt fra jordbruksprosjektet FOFAFA Tsarafotra , Madagaskar.

En del av vårt arbeid består i å besøke de 17 "butikkene" rundt om i bispedømmet. I september var vi på tur nordover langs kysten til Maintirano, ca 40 mil på dels svært dårlige veier. Vi bruker to dager på turen. Underveis stoppet vi i Antsalova, en mellomstor by der utviklingskomiteen i kirka lenge har bedt om å få butikk. Selger og varer hadde vi med oss. Hus hadde allerede lenge stått og ventet på oss, stod det å lese i brev som prosten hadde sendt. Men da vi kom fram viste det seg at så ikke var tilfelle. Hva gjør vi nå? Prosten er flyttet til en annen by og sønnen som er ungdomsrepresentant i komiteen synes det er svært leit at huset ikke er der som lovet. Han tar kontakt med ordføreren og i løpet av et par timer ordner det seg med hus i "kommunesenteret". Solid hus med betong i gulv og vegger og tak av bølgeplakk. Ulempen er at det ikke finnes noen møbler, men selgeren går straks i gang med å legge salmebøker og bibler, spader og

kjettinger, medisiner og ugrasmidler utover gulvet og ryktet går. I løpet av denne ettermiddagen er de første kundene betjent, med både ordfører og medlemmer av utviklingskomiteen som fornøyde tilskuere. Vi gjør avtale med en lokal snekker om å lage noen hyller og et bord. Da vi kommer tilbake 3-4 dager senere, på tur hjemover igjen, er alt på plass. Det er også kommet opp skilt som forteller at her er det butikk for FOFAFA og selgeren kan fortelle om strålende omsetning. Neste uke skal vi nordover for å se til butikkene igjen. Da er veiene igjen kjørbare etter regntida. Vi håper omsetningen i Antsalova fortsatt er god, for vi vet at dersom butikken går med underskudd, må vi stenge den. Det er ikke lenger økonomi i prosjektet vårt til å subsidiere butikkene siden NORAD nå trapper ned sin støtte til prosjektet.

Guri og Terje Bjørkås.

FOKUS PÅ ECUADOR: Ny pastorfamilie i Guayaquil

Orkanger menighet støtter både evangeliseringsarbeidet på Madagaskar gjennom et samarbeid med Det Norske Misjonsselskap og misjonsarbeidet i Ecuador gjennom Normisjon.

Familien Celi hadde ei lita sjappe på et hjørne i slummen i storbyen Guayquil i Ecuador. Gonzalo, familie-

faren, var en dyktig foretningsmann. De levde godt av å selge brennevin til fattigfolket i nabolaget.

En dag opplevde Gonzalo og Sonja en radikal omvendelse. Kunne de likevel forsette å selge sprit til fattigfolk? Hva skulle de ellers leve av?

Gonzalo er en kreativ mann. Han investerte i ei juicepresse. Når folk kom for å kjøpe sprit, svarte han at han hadde en juice som var veldig smakfull. Den måtte de smake. Etter hvert tok slaget seg opp igjen og familien levde godt av kiosken sin.

Gonzalo og Sonja hadde mange venner i nabolaget. De inviterte dem til samtalekvelder heime hos seg. Etter hvert vokste det fram ei lita menighet.

Gonzalo trivdes i kiosken sin og med fellesskapet i nabolaget. Men den nye menigheten trengte en pastor, en som hadde studert litt mer i Bibelen. Men hvordan skulle de finansiere et teologistudie? Nei, det så håpløst ut. Stor ble derfor gleden da Gonzalo i januar 2002 fikk tilbud om et stipend til et 3-årig teologisk studium på et luthersk seminar i Sucre i Bolivia.

Jula 2004 kom Gonzalo tilbake til menigheten sin i Guayaquil. Familien hadde knapt landa før de var i gang med forskjellig menighetsarbeid. For tida går 26 på medlemskurs og Gonzalo skal snart ordineres til prest. Vil du som leser dette være med å be for Sonja og Gonzalo Celi og de 5 barna deres?

Atle Ølstørn

Midtnorsk gospelfestival MiG 2005, 11. - 14. august

Gospelkoret RejoiSing innbyr alle med sans for gospel, gladsang og positivt fellesskap til en festivalhelg på den naturskjønne øya Tautra som ligger midt i Trondheimsfjorden.

Festivalen blir en arena for raushet, hvor ALLE, uansett alder og ståsted skal føle seg hjemme, - en festival uten dørstokk og med ubegrenset takhøyde. Det allsidige opplegget vil passe både for kor, enkeltpersoner og familiær. Vi byr på utallige konserter med mange kjente artister som Sigwart Dagsland, Jessy Dixon, Hanne Krogh, Jan Groth, Hans Esben Gihle, Tore Ljøkkel og Lisa Børud. Her blir det gospelseminar, kunstutstilling, kunstseminar samt spennende aktiviteter og opplevelser for barna.

Vårt mål med festivalen er å:
- spre håp og glede

- styrke fellesskap på tvers av tilhørighet og ståsted
- gi alle frimodighet til å tro seg elsket

Gospelkoret RejoiSing ønsker alle velkommen til en opplevelsesrik langhelg hvor gospelen står i fokus. Ønsker du flere opplysninger, se vår hjemmeside på internett www.mig.no.
eller ta kontakt på tlf. 48107799/95100680
Vi håper du tar deg tid til å komme.

Når sorg vender til liv.

Forfattaren Edvard Hoem skrev minneord om mor si som har stått på trykk i Kyrkjebladet for Fræna prestegjeld og seinare i Vårt Land for eit par år sia. Kristine Hoem sat i fleire periodar i Vågøy sokneråd og var ei aktiv misjonskvinne. Ho var pasient i fem år på sjukeheim, og sonen Edvard såg ofte om henne. Her er hans tankar om livet og sorga og barndommen som er vel verdt å lese:

Den 26. januar 2001 døydde Kristine Hoem og vart ført til si siste kvile på Vågøy kyrkjegard. Ho var i sitt syttisjuande leveår, og når ein tenker på den alvorlege sjukdommen ho hadde, heldt ho lenger ut enn nokon hadde venta. Gamle folk forlet livet og nye menneske blir fødde inn i det. Slik er det heile tida og at Kristine Hoem gjekk bort, er først og fremst ein milepål for meg og dei seks andre barna hennar som voks opp på Ytre Hoem.

Ho var frå Øyer i Gudbrandsdalen, men kom som gardkone til Hoem i 1947. Der levde ho mesteparten av livet, og det var rimeleg at dei jordiske restane hennar skulle ende der, ved siden av far, Knut Hoem, som døydde ti år før henne. Der barna voks opp, der var livet. Der arbeidsdagen vart utført, der var livet. Det er ikkje meinings å bruke plassen her til nokon nekrolog, men det er dette faktum som frå no av vil prege mitt forhold til Vågøy og landskapet rundt. Når den siste av foreldra går bort, er barndommen og alt som var forbunde med den eit kontinent som liksom glir bort i mørkret. Mange som har vakse opp ein stad, opplever gravferda til foreldra som ei avslutning og kjem sidan sjeldan på besøk. Slik vil det ikkje bli for mitt vedkommande, særleg fordi barna mine har ei historie på Hoem, og minnet om deira barndomssomrar trer inn i min eigen barndoms- stad. Slik er det for dei fastbuande og, vil eg tru. Dødens ansikt blir dekt av nytt liv.

Når eit menneske går bort etter lang tids sjukdom, skaper det sorg, men fører også lettad med seg fordi det er godt at pina tar ein gong slutt. Ein dag er det godt at livet gir opp og døden får sin rett. Men først må livet få sitt, for livet har alltid noko å gi igjen. Sjølv det ynkelegaste liv er eit liv. Det som har slått meg dei fem lange åra mor budde på Fræna sjukeheim, er kor mykje rikdom som finst sjølv når sjukdommen er alvorleg. Mange er så raske med å slå fast at livet ikkje er verdt det. Når livet ikkje er på topp med ungdom og arbeidsglede, kan det liksom vere det same. Og ikkje så få meiner da at det må vere ein menneskerett å gjere slutt på det livet som ikkje er noko liv.

Etter å ha følgt med på denne lite misunningsverdige avslutning og sett korleis mor først vart lam i føtene, så ute av stand til å gå, sjølv med krykker, så ute av stand til å røre seg, sjølv i rullestol, så ute av stand til å kle seg og stelle seg og mate seg og lese og følgje med, og så til slutt: Ute av stad til å smile, ute av stand til å røre seg, berre frisk ein stad: Istand til å kjenne sorg og glede, men fullstendig fanga, i sin eigen døyande kropp.

Og likevel: Kven har rett til å seie at det ikkje var noko liv, at det burde ha vore slutt for lenge sidan? Kven kan måle kvalitetene i dei siste samværa med barn og barnebarn? Kven kan seie det ikkje var bryet verdt å kjenne den hjelpende handa til sjukepleieren og hjelpepleieren, lukta av friske blomar, høyre dei siste strofane av ein song? I alle fall kan ingen fortelje meg at dei siste stundene ved mors seng var mindre verdt enn det vi hadde saman i betre tider, den gongen ho var høgt og lågt, tidleg og sein som gardkjerring på Ytre Hoem.

Eg kan slå fast: I dødens venterom skin livets lys, kanskje aldri sterkare enn der. Det var nokre nattlege stunder ved senga på Fræna sjukeheim. Eg kjem aldri til å gløyme dei.

Det var ikkje meir å gjere. Men nettopp da, da ingen ting meir stod i menneskeleg makt, kunne ein kjenne takksemd, fred. Ein kunne ane, ved dødens utpost, ein takkesong for livet og rikdommen som finst i det. Dødens mørker er ingen ting mot livets uforliknlege lys.

Sorg og etter sorg fyller ein med tanken på Vågøy, og det ugenkallelege i at det er slutt. Landskapet rundt blir aldri det same. Men med våren kjem livet tilbake i naturen, og snart strålar ein ny sommar med sitt lys. Det er dette utrulege under som nærer det kristne håpet om at livet veks av dødens grav og mørker. Ikkje det gamle livet, men eit nytt liv, bortanfor sorg og sakn.

Sorg vender til liv.

Edvard Hoem.
Henta frå Kyrkjebladet for Fræna prestegjeld.

Pilegrimstur på Olsok: Fra Hongslo til Snøton

Pilegrimsleden går gjennom dalføret vårt, og mange følger den. Noen starter helt nede i Oslo, med Trondheim som mål.

Vi legger også opp til en vandring, men i en mindre målestokk. Utgangspunktet er Hongslo på Svorkmo. Pilegrimsleia er skiltet like ved skytterbanen. Der vil det være mulig å finne parkeringsplass.

Målet er Snøton i Solsjøbygda. Turen vil ta drøyt 2 timer, inklusive pauser. I pausene vil vi dele noen tekster og tanker, samt hvile oss. Vel framme i Snøton blir det en enkel gudstjeneste. Turen ledes av Oddbjørn Stjern.

Mange har opplevd pilegrimsvandring som en spennende reise, på flere vis. Velkommen til å delta. Ingen forhåndspåmelding. På www.orkdalsmenighetene.no/pilegrim kan bilder fra fjorårets vandring sees.

**Fredag 29. juli
Fra Hongslo kl. 17.30
Gudstjeneste på Snøton kl. 20.00**

Flyktningeguiden i Orkdal – en spennende utfordring!

Flyktningeguiden i Orkdal startet høsten 2003, og har til nå omfattet nesten 40 mennesker!

Flyktningeguiden er et tilbud til nyankomne flyktninger i kommunen, der de får hjelp av en frivillig guide til å lære om det norske samfunnet.

Orkdal Røde Kors viser vei
Suksessen med Flyktningeguiden i Orkdal har ført til at Orkdal Røde Kors, som første lokalforening i landet, har opprettet en egen avdeling for aktiviteten. Når prosjektet avsluttes 31.12.05, vil Orkdal Røde Kors videreføre aktiviteten ved hjelp av et eget styre av frivillige. Orkdal Røde Kors er i så måte enestående innen arbeidet med Flyktningeguiden!

Vi trenger flere guider

Orkdal kommune tar imot flyktninger hvert år – og alle har et sterkt ønske om å lære mer om den norske kulturen og samfunnet. Når du er guide i Orkdal Røde Kors kan du gi kunnskap til noen, samtidig som du selv også får et spennende innblikk i en annen kultur.

Vi trenger stadig nye guider, akkurat når det flest unge menn som trenger guide – men alle nye frivillige som ønsker å gjøre en innsats er velkomne!

Nye kurs for guider til høsten

Vi tilbyr opplæring for nye guider – kurset går over 2 kvelder. Dato for kurset i høst er 14. september og 21. september.

Er du interessert? Kontakt prosjektleder Jannike Bostad, tlf. 92606431 eller leder for Flyktningeguideavdelingen i Orkdal Røde Kors, Hans Marschall, tlf. 90056740.

Uvesenet på galleriet.

Det er mykje interessant i gamle protokollar. Orkdal sokneråd behandla ei klagesak i 1948: sak 3: "Prosten refererte klage frå vaskarane på all ekstravasken på galleria etter brurevigslene om laurdagane. Benkene er ofte tilsluka og vaskarane hevdar at dei ikkje er tilsette til å vaska etter desse kikarane. Det var stemning for å stengja dei to fremste galleria og sjå om ein ikkje på den måten kunne bremsa på dette uvesenet." Det var vel korkje tyggis eller Cola den gongen, men ungdommen er seg sjølv lik!

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkdal

- 03.04 Eliza Mælen Lunde
 01.05 Jo Wuttudal
 Martin Slupphaug Tallerås
 Magnus Steien Løseth
 15.05 Linus Grande Ivarsen
 Sivert Jensen
 22.05 Mathilde Jenssen Eggen
 05.06 Sander Husby Hegseth,
 døpt på Lisbetsætra
 12.06 Sandra Skorild
 Oliver Løseth Risli

Orkanger

- 10.04 Torbjørn Filipsen
 Lars Egil Grødal
 Tobias Isdal Svorkås
 Hanna Kristine Brattset
 Markus Villedieu Stenseth
 15.05 Mie Meistad,
 døpt i Børsa kirke
 05.06 Albert Helbæk

Geitastrand

- 05.05 Sanne Dovland Sletvold,
 døpt i Fjære kirke
 15.05 Ane Sigrid Tungen
 19.06 Kjell Kristian Magnussen
 Isdal, døpt i Bjønndalen

Orkland

- 12.06 Jon Anders Lohn Rugland
 Tølløv Solligård

Vigde

**Lørdag 11. februar feirer Join Us 18-årjubileum.
 "Gamle" og nye Join USer, sett av helga og bli med på feiring!**

På lørdag blir det øving og stor konsert i Orkdal kirke med Solveig Slettahjell, storkor med JoinUsere fra alle tider og Join Us av i dag. Etterpå blir det sosial samling på Orkdal Menighetshus. Detaljert program for dagen og pris, kommer senere.

For mer informasjon: Kontakt
 Hildegunn Rydland Eikli tlf 72485779, 91338924 eller
 Atle Ølstørn 72479752 (a), 72481688 (p) 95076008
 Påmelding til en av disse eller
 mail: atle.olstorn@orkdal.kirken.no

Detaljert program og noter vil bli sendt til den som melder seg på.

NB: Hjelp oss å spre dette til alle som har vært med i Join Us!

50- og 60-årskonfirmanter, Moe

Søndag 9. oktober inviteres de som ble konfirmert våren 1945 og 1955 til gudstjeneste i Moe kirke kl. 11.00 og til festlig samvær på Svorkmo Misjonshus etterpå. Alle aktuelle jubilanter blir invitert også i eget brev. Kontaktperson for 50-årsjubilantene er Anton Bernhard Melting. Kontaktperson for 50-årsjubilantene er Kjellfrid Kusæther Tallerås.

Konfirmasjon 2006

I midten av juni gikk fristen ut for å melde seg på til konfirmasjon våren 2006, men det er ennå ikke for sent. Tidlig i juni ble det sendt ut en egen lokal brosjyre vedlagt innskrivningsark. Skulle ikke brosjyren ha kommet så kan innskrivningsarket lastes ned fra våre hjemmesider www.orkdalsmenighetene.no eller vi sender pr. post. Ta kontakt med Orkdal kirkekontor på tlf. 72479750.

Døde

- 28.05 Anne Berit Aunemo Asphjell og Jon Einar Heggset
 05.06 Gunn Anita Husby og Svend Helge Hegseth, viet på Lisbetsætra
 09.06 Marina Yakovenko og Arve Dragsnes, viet på Orkdal kirkekontor

Orkanger

- 21.05 Ann Iren Søtvik og Jan Johansen

Orkdal

- 11.04 Mikal Meland, f 1915
 13.04 Serine Mjønesaune, Støren, f 1906
 19.04 Martin Dørdal, f 1918
 21.04 Sigurd Tuflått, f 1921
 30.04 Erling Andersen, f 1920
 09.05 Eldbjørg Øien, f 1931
 16.05 Magnar Kristiansen, f 1915
 18.05 Oddmund Kvam, f 1946
 24.05 Mai-Britt Silvana Fredriksen, f 1966, gravlagt i Horg
 05.06 Oddveig Ødegård, Heimdal, f 1944
 27.05 Arild Hukkelås, f 1985

Geitastrand

- 01.05 Elisabeth Sofie Meland, f 1911
 Anna Aasheim, f 1915

Orkland

- 11.04 Ola Aune, f 1924

Forming - Hobby
 Formingsmateriell - Leker -
 Kontoreksvisita
 Tlf. 72 48 10 57

MAGNE STAVELI & Co.
 Orkanger – Tlf. 72 48 00 65

Orkdal Skrift- og Steinhusgeri
 Gravmonumenter / Inskripsjoner / oppussing
 - Jostela Høvik, Dikessveien 1, 7320 Fannrem - Tlf. 72 48 50 60

Orkanger Kjemiske Renseri **CUBUS**
 ORKDALSVEIEN 26B

Advokat FOSSVOLL
 Ola Fossvoll Kari Fossvoll
 ola@fossvoll.no kari@fossvoll.no
 Orkdalsvn. 31 – 7300 Orkanger Tlf. 72 47 99 80
 www.fossvoll.no

EL-KONTAKT AS
 Alt i elektroinstallasjoner
 7320 FANNREM, Tlf. 72 48 54 84

Norgården

Toyota Hell Bi
 Formuft & følelser
 Trondheimveien 13 – 7300 Orkanger – Tlf. 982 94 960

Orkdal Begravelsesbyrå AS
 Kontor med utstilling av gravmonument i Fannrem sentrum.
 Tlf. 72 48 56 41

Orkanger Parfymeri AS
 Tlf. 72 48 02 44 – Fax. 72 48 81 10 – Orkanger

Orkla Exolon
 7301 ORKANGER

Orkdal Bil AS **Audi**
 www.orkdalbil.no

Orkdal Varme & Sanitær A.S.
 Fannrem – Tlf. 72 48 53 93

ORKDAL SPAREBANK

CHRONO Orkanger
 Orkanger Ur og Gull A/S – OTI-Senteret – Tlf 72 48 78 90

**Neste nummer av Menighetsbladet kommer ca 25. aug.
 Frist for stoff: 11. august**

Arne K. Mo Match
 MO MARKED • FANNREM TLF 72 48 58 11

MØBELRINGEN
 Skaper trivel!

Gullsmed RØHME
 Tlf. 72 48 01 91 - Orkanger sentrum

Fannrem Farvehandel A.S.
 Gulvbelegg, tepper, maling, gardiner
 Tlf. 72 48 53 32

Berit's Fotklinikk
 Orkdalsveien 40
 Tlf. 72 48 12 40

BJØRNSTAD BIL AS
 7320 FANNREM
 Telefon: 72466990

Størseth UrOptikk

Gjølme Sementvarefabrikk AS
 Tlf. 72 48 03 93

Orkel

COOP orkla

Begravelsesbyrået Høvik
 TLF 72 48 50 60 – 7320 FANNREM

Orkdal Malerforetning A.s
 Vi utfører maling- og gulvarbeider
 Tlf. 72 48 54 90

Advokatene Mjønes
 Evjenv. 3, 7300 Orkanger
 Telefon 72 48 17 00

**Støtt våre annonsører!
 De støtter oss!**

GULLFUNN

MENIGHETS DATA**VAKTHAVENDE PREST**

Tlf. 92 84 44 81

ORKDAL KIRKEKONTOR**Åpningstider**

Mandag – fredag kl. 9 – 15

Prestene:

Tirsdag – fredag kl. 10 – 12

Adresse

Blomstervegen, 7320 Fannrem

E-post

post@orkdalsmenighetene.no

Internett/hjemmeside

www.orkdalsmenighetene.no

Telefoner

Kontoret..... 72 47 97 50

Telefax..... 72 47 97 58

Den Gode Hyrdes kapell. 72 48 06 71

Moe kirke..... 72 48 44 80

Orkdal kirke..... 72 48 51 06

Ansatte

Kirkeverge Karlsen..... 92 84 44 80

Prost Foseide..... 72 48 51 42

Kapellan Lilleberg..... 72 48 10 44

Kap. Rugland, permisjon 72 48 19 84

Prestevik. Oddbj. Stjern 72 86 35 29

Prostiprest Andersen 90 63 17 24

Diakon Solberg..... 72 48 57 86

Organistene Wrobel..... 72 48 55 84

Kateket Ølstørn 72 48 16 88

Prosjektmedarb. Grete Røddesnes

Sekretær Margit Sødal

Sekretær Geir Olav Valstad

Klokker Brage Fagerli

Klokker Heidi Ljøkje

Kirketjener Britt Spjøtvold

Kirketjener Herold Jakobsen

MENIGHETS RÅDENE**Orkdal menighetsråd**

Leder: Kjell Arne Gangås

Orkanger menighetsråd

Leder: Karl Olav Karlsen

Orkland menighetsråd

Leder: Einar Kristiansen

Geitastrand menighetsråd

Leder: Kjell Andersen

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Utgis av menighetsrådene i Orkdal.

Ansv.red: Kapellan Pål Ove Lilleberg

Adresse vedr. redaksjon

ekspedisjon og økonomi:

Orkdal menighetsblad

Orkdal kirkekontor

7320 Fannrem

Konto: 4270 31 20010

Ekspedisjon:

Bjarne Halsteinli, Stokkhaugen

Trykk:

ORKLAX

Svorkmo – Tlf 72 48 44 40

B-blad FULLDISTRIBUSJON

RETURADRESSE:
Orkdal Kirkekontor, 7320 Fannrem

- vi går i kirka

3. juli – 7. søndag etter pinse

Søvasskjølen fjellkirke kl 11

Høymesse. Birger Foseide

10. juli – 8. søndag etter pinse

Moe kirke kl 11

Høymesse. Oddbjørn Stjern

17. juli – 9. søndag etter pinse

Orkdal kirke kl 11

Høymesse. Birger Foseide

Orkanger kirke kl 17

Gudstjeneste. Oddbjørn Stjern

24. juli – 10. søndag etter pinse

Moe kirke kl 19

Høymesse. Oddbjørn Stjern

Geitastrand kirke kl 11

Høymesse. Pål Ove Lilleberg

Fredag 29. juli – Olsok

Snøton kl 20

Pilegrimsgudstjeneste. Oddbjørn Stjern og Pål Ove Lilleberg.

Pilegrimsvandring fra Hongslo kl 17:30

31. juli – 11. søndag etter pinse

Orkdal kirke kl 11

Høymesse. Pål Ove Lilleberg

Orkanger kirke kl 11

Høymesse. Oddbjørn Stjern

7. august – 12. søndag etter pinse

Moe kirke kl 11

Høymesse. Pål Ove Lilleberg

14. august – 13. søndag etter pinse

Orkdal kirke kl 11

Høymesse. Pål Ove Lilleberg

Orkanger kirke kl 11

Høymesse. Birger Foseide

21. august – 14. søndag etter pinse

Søvasskjølen fjellkirke kl 11

Gudstjeneste. Birger Foseide

28. august – 15. søndag etter pinse

Orkdal kirke kl 11

Høymesse. Birger Foseide

Moe kirke kl 11

Høymesse. Oddbjørn Stjern

Geitastrand kirke kl 11

Høymesse. Pål Ove Lilleberg.

Konfirmanttreff.

Konfirmantpresentasjon

Fredag 2. september

Orkanger kirke kl 18-21

Åpen kirke. Levende musikk fra

19-19:30

En menneskesjel

Av Edin Holme, Verdal

En menneskesjel.

En blant mengdens
talløse tusener.

Hvem spør etter den?

Et skjælvende løv,
et blant skogens
talløse mylder.

Hvem spurte om loøvet
når visnet det faldt
og trådtes i støvet?

En menneskesjel.

I armodets hytte
med blødende sår,
med tinnende tåre,
med brøden, med skammen,
tråkket i støvet,
mishandlet, forstøtt,
trætt inntil døden.

Hvem spør vel om den?
Hvem gransker dens opphav?
Hvem veier dens værd?

En menneskesjel.

I forårets brus
som blomster den dufter
i kreds og i klyngje,
den elskes, beundres
og plukkes.

Når stengelen er brukt
og duften er veket,
den kastes tilside
færdig – forbi.

En menneskesjel.

Jeg synes å mindes
et underlig ord.

Som pris for en sjel
er en verden for ringe.

Så talte den Ene
hvis ord er det første,
hvis ord er det siste.

Han spør etter sjelen.

Han verner dens ret.

Han ærer dens adel.

Han krever til regnskap
hver hånd som er såret,
hver fot som knuste
en menneskesjel.

Takk til Ashjørg Svare, som har
sendt oss dette diktet.

Helgevakt

Vakthavende prest
treffes på tlf.
92 84 44 81

